

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Volnicia continuă!

Soartea celor mai amenințați fii ai neamului nostru, a Românilor din comitatul Szabolcs, ear' ne silește să atragem atenția obștei românești asupra lor.

Sînt cunoscute prigonirile ne mai auzite ale acestor oropsiți frați ai noștri. Pe simplul motiv, că locuiesc la marginea cea mai extremă a României și, fiind în atingere nemijlocită cu Maghiarii, vorbesc limba acestora tot atât de bine ca și pe cea românească, șovinistii le contestă naționalitatea română, îi decretaază de Maghiari și timbrează de „agitatori contrari statului” pe preoții și învățătorii lor confesionali, care cutează a se folosi de limba română garantată prin lege.

Cetitorii noștri își aduc aminte până unde au mers în această privință persecuțiunile contra preoților din comunele românești Adoni, Aciad și Sângeorz-Abrani. O agitație turbată s'a fost inscenat în toată maghiarimea, ba chiar și în parlament contra lor, s'au fost ordonat investigațiuni, s'au pus la cale manifesturi, s'a oprit limba română în școale, și câte și mai câte.

Acum goana se începe din nou. Foia oficioasă a comitatului Szabolcs numită „Nyirvidék”, în numărul său dela 13 Decembrie a. c. se ocupă într-un mod fără seamăn în lumea civilizată cu România din acel comitat. Mai întâi denunță într-un prim-articol plin de ură și de fanatism pe învățătorii și preoții români din numitele comune, apoi spune fără rușine, că Români în acel comitat nu sînt, și pe urmă invocând „geniul național maghiar” fulgeră și trăsnește contra „pretinșilor „agitatori” și chiamă autoritățile publice contra lor.

La alt loc în același număr organul oficios al comitatului Szabolcs publică o dare de seamă despre cea din urmă ședință a comisiei administrative, care s'a ocupat cu numitele comune. Inspectorul școlar reg. Velkey Pál a raportat în acea ședință cu multă indignație patriotică despre fărâdelegile preoților și învățătorilor greco-catolici din comunele Adoni, Aciad și Abrani, care vorbesc cu credincioși lor românești, fac în biserici slujbe românești și chiar și în școale, deși s'a decretat deja maghiarizarea lor, „sînt credincioși aderenți nemijlociților lor superiori bisericesci în lucrarea antinațională”.

La propunerea aceluiași organ al guvernului, comisiunea administrativă, după-cum raportează mai departe „Nyirvidék”, „între marginile ce i-le pune legea, ca autoritate politică față cu o autoritate confesională, a hotărît să ceară dela ministrul de culte, ca preoții și învățătorii acestor biserici să fie strămutați de aici, ear' locul lor să fie ocupat de indivizi, al căror patriotisme e nedisputabil; apoi ca bisericile acestea să se scoată de sub jurisdicțiunea episcopatului gr.-cat. de Oradea-mare și să se pună sub jurisdicțiunea episcopului dela Muncaci. Ear' până când această rugare a comisiei administrative nu va fi rezolvată, autoritatea politică va urmări cu cea mai mare atențiune aceste uneltiri”.

Această hotărîre va rămâne celebră în istoria atentatelor contra limbii și naționalității române! Unde mai este egala îndreptățire, unde drepturile garantate în lege ale bisericilor noastre, dacă organele administrative cutează a hotărî permurarea slujitorilor bisericilor noastre și știrbirea dieceselor noastre, numai și numai pentru-că învățătorii și preoții români nu voesc să se lapede de neamul lor, nu voesc să se facă agenți de maghiarizare.

Atragem atențiunea tuturor Românilor asupra nouelor persecuțiuni pornite contra Românilor din Szabolcs, mai ales acum, când șovinistii se pregătesc a-și întări stăpînirea, în parte și cu concursul electoral al Românilor pe un nou period de cinci ani. Nici când se nu pierdem din vedere, că planul șovinistilor este, ca după-ce vor termina cu Români mai expuși dela periferie, să înceapă cu atât mai intensiv opera maghiarizării celor din centrul României, din cetatea Carpaților!

Să fim deci cu băgare de seamă, să dăm tot ajutorul posibil fraților noștri celor mai amenințați și mai presus de toate să luptăm cu toate mijloacele permise contra șovinismului, ear' în alegerile viitoare să-i arătăm, că la spriginul nici unui Român nu are să conteze!

Primim dela un membru foarte zelos al partidului național român următoarele apăsări, pe care ne simțim datori a le pune sub ochii cetitorilor noștri:

La lucru!

Speranțele, care se întemeiau pe conclusele conferinței alegătorilor români de partid național, ținută la 1890,

au să dispară cu totul, dacă noi nu ne mai mișcăm.

Apatia a cuprins poate pe cei mai mulți, și între împregiurări de aceste ușor își joacă mendrele între noi cei cu un ban în 2 pungi. Se vorbesce de disciplină, de solidaritate chiar de către aceia, care nici-odată nu au voit să scie de aceasta, decât atunci, când sub astfel de firmă au putut să impună voința lor, — în rari casuri binevoitoare — celor mai simpli decât ei. După aceasta însă nu mai poate avea loc, și cred tare, că sînt încă destui Români, care se vor feri de aci înainte de a li-se infunda libertatea cuvîntului cu frase goale, de care bărbatul providențial are o mulțime la îndemână, precum îi dovedește trecutul. Cine nu-și aduce aminte, că alegerile unui Miron, unui Meșian și altele s'au făcut tot pe calea disciplinei și a solidarității. La alegerea arhiepiscopului și metropolitului Roman, bărbatul providențial ținea un petec de hârtie, cât o bancnotă de un florin, și pe aeea hârtiță stau scrise multe principii liberale, dar' la coadă era un punct, că tot deputatul, căruia nu-i convine părăsirea conducătorului acelu club, pe care și-l formase d-sa cu puterea acelu petec de hârtie, acela are să se abțină dela vot pentru buna ordine și disciplină. Așa au eșit cu puține zile mai târziu din urna congresului electoral majoritatea de bile albe și s'a dat vot, că candidatul propus de bărbatul providențial nu este primit. Apoi urmară alte apucături și cu acele i-a a succed.

Scim unde am ajuns cu acele corțesiri și diecesa Aradului în continuu încă ne este o dovadă prea bătătoare la ochi, că sfaturile acestui bărbat unde ne duc. Și cu toate acestea a ajuns a fi pus în fruntea comitetului central al partidului național român. Aceasta este o mare ironie a sorții, și viitorimea se va mira de noi, că putem fi zăpăciți pentru părerile vacilante ale acestui bărbat, care în toate părțile voesc a se face neîncungiat de lipsă, făcînd curte la toți, și sub pretext de a promova, el ne duce la nelucrare și la încercături din punct de vedere al oportunității.

Aceste nu mai sînt de a se considera ca fapte de bine, căci vedem cum asupritorii noștri deja se pregătesc a ne da cele mai grele lovituri, ca să ne înlănțuească pentru vecii vecilor. Noi sîntem priviți ca marfă, în mijlocul nostru toți își fac programe tot mai dușmănoase pentru viitorul nostru, și noi tăcem și ne ascundem. Aceasta nu ne

servește spre laudă, dar' urmarea aceasta se poate adserie numai nepunerii în lucrare a concludului pentru subșternera Memorandului. Contrarii noștri își rid în pumni; dovadă articolul de fond al lui „Pester Lloyd” și ale altor foi șoviniste din Țiua de Crăciunul catolic, în care deși numai pe noi ne recunoașce de nemulțumiți, are speranțe firme, că generațiunea mai tină va fi cu simțăminte maghiare, ne mai ținînd cont de fantasmagoriile unui Iancu. Auziți pe perciunatul!

Toate partidele maghiare cu guvern cu tot nici ne mai bagă în seamă și nici nu-și mai tem de soboli, când ei văd că e destul că omul nostru providențial ne vorbesce de o alianță română-maghiară bine determinată (însă legată cu fir de lână) și că noi tăcem și ne mulțumim și cu o frasă goală.

Am ajuns foarte departe în astă formă de disciplină, încât și diarul „Tribuna”, care a ridicat vorba contra unor apucături ale bărbatului providențial, a avut să-și capete înfruntări, ceea-ce nici pe departe nu-i strică renumelui ei, cu atât mai puțin poate să-i strice nisce apostrofări în „Românische Revue”, în care am cetit, în nr. ei din Decembrie pag. 682, titlatura de „unglücks seliges Blatt”. Ce voesc dl Dr. Diaconovich cu astfel de birfeli? A trecut baba cu colacii pentru astfel de apucături și companistii nu vor mai pute împăingeni ochii nimărui, și așa nici nu vor pute să facă politică plăcută contrariilor noștri.

Sînt de părere, că este supremul moment ca să ne reulegem. Campania alegerilor dietale este înaintea ușii, învrajbirea este mare între asupritorii noștri, și acele partide nu vor întrelăsa nici un mijloc iertat sau neiertat de a seduce pe alegătorii români. Deci la lucru! Să ne pregătim a ne pute apăra alegătorii de ispitele la care vor fi expuși, dacă noi nu ne vom ridica glasul. Convocarea unei conferințe generale este de lipsă, și reprezentanții cercurilor electorale române vor avea a afla mijloacele, ca să scăpăm de încercătura, în care ne aflăm ați sub cuvîntul de neoportunitate. Aceste le-am aflat de lipsă a le spune în publicitate, căci când bărbat eminenci de neam străin încă binevoiră în parlamentul din Viena a aminti starea noastră deplorabilă, noi nu putem să tăcem de dragul acelora, care ni-au pus genunchile pe piept. *Virtus romana rediviva* să ne fie la inimă!

P.

„Omne nimum vertitur in vitium”.

Din părțile Orađi-mari ni se scriu următoarele:

Reserva, indulgența și servilismul vicios ce s'au manifestat și se manifestează față cu uneltirile guvernului șovinist de către unii din arhieriei noștri, pas de pas au adus și aduc după sine asupra națiunii și bisericii române tot mai triste și mai triste urmări și sacrificii. Acole e gimnaziul din Beiuș, Năsăud, școalele din Nyir, apoi preoții Berinde, Popescu, Lucaci, Mangra, profesorii din Beiuș, amestecul inspectorilor șovinisti în treburile ordinaratului s. c. l. Nu numai că am ajuns acolo ca șovinismul să se amestece în afaceri disciplinare ale bisericii și școalelor confesionale, ci e pe cale de a viola și dreptul episcopilor de a candida la anumite posturi bisericesti anumite persoane. — E secret public, că într-o diecesă gr.-cat. fiind în vacanță 2 staluri canonice, episcopul nu se poate rezolva să facă candidare, din cauza, că șovinismul cere candidarea unuia, pe care nici capitularii, nici episcopul nu-l voesc. Eu nu reflectez la calificațiunea respectivului, ci sînt curios că ce energie va desfășura episcopul față cu candidatura aceasta, nu reflectez nici la moralitatea individuală, ci notez numai, că respectivul candidat șovinist, e obligat cu firmă română, și întreb, oare ca atare prin ce cugetă că s'a făcut demn a fi canonic român? — Alex. Roman deși a fost oblegat, guvernamental și deodată profesor la universitatea maghiară, dar' pentru aceea n'au întrelăsat nici o ocasiune unde a fost de lipă ca să-și ridice graiul în favorul națiunii sale; aspirantele însă la canonicie română și-a deschis oare gura cel puțin când s'a desbătut proiectul „Asilelor de copii”, contra căruia și episcopul seu, ba încă și Miron Roman a votat în casa magnaților? A tăcut! Tăcerea aceasta se fie meritul herostatie la canonicie și poate mai încoale? Oare în conștiința sa se află capabil, ca cu o gură și inimă așa scandalos închișă să apuce canonicatul, făcîndu-se satelitul șovinismului?

E ceva nostim, că în contra candidaturii respectivului mișcă toate petrele tocmui un individ diecesan distins, care și el într'atâtea de guvernial și ministerial, cât o ocașiunea călărării gimnaziului beiușan prin ministrul Csáky a luat în apărare fapta ministrului. Dar' doară numai „figulus figulum odit”, deci se vor împăca ei, de nu mai curînd, cel puțin „în sinurile lui Avram”, ar fi înșe cu scop pentru interesul lor bine priceput, ca până una-alta să scruteze bine: oare pe căile apucate vor pute să ajungă în acele sinuri?

Când slugărnicia a ajuns acum a fi atât de scârboasă, cât și șovinismul se în-

FOIȚA „TRIBUNEI”

O dramă într-o trăsura.

Tradus din limba franceză de

Irina Pop.

I.

În una din zilele trecute dejunam cu doi amici.

Vorbiam despre trecut.

Suvenir din colegiu și din tinerețe, suvenir de muncă și de plăceri, despre războiu și despre teatru treceau pe dinaintea ochilor noștri, unele cu aureola lor de tristețe, altele cu fanfara lor de bucurie.

Eram la cele petrecute anul trecut.

Enrich B., unul dintre cei mai spirituali Parisieni, găsind că dejunul nu s'a terminat destul de viu, dete sbor fantasiei sale.

Observase într'un colț al sufrageriei o păpușă mare, pe care una din fiecele mele o uitase pe scaun. Se sculă, luă păpușa și așezîndu-o pe genunchi începî cu ea un dialog literar și filosofic în felul lui Lemerrier de Neuville.

Idea era bună și mă apropiasem să-l ascult, auditor bun cum sînt, pe Enrich B. și Guignol al seu, celalalt oaspete însă, X., se sculă și foarte emulat ne strigă:

— Nul nu așa!

Mirați, noi întrebăm:

— Pentru-ce?

Păpușa fu dată la o parte, ear' ei începî:

II.

„Sciți, amicii mei, că pe timpul războiului dela 1871 eram la ambulanță. Adunam la un loc pe toți răniții, fără deosebire de naționalitate și armă: Francezi și Nemți, federați și versailezi, pe toți căți îi găsiam răniți pe câmpul de luptă.

„Ne aflam în plină insurecțiune.

„Canonierele de pe Mont-Valerien împărscau cu bombe până peste Arcul-de-Triumf, fără a le păsa de admirabilele bas-reiefuri de Rude.

„Ploua de părea că toarnă cineva cu găleata. Toate casele de prin apropierea Arcului-de-Triumf purtau semne vizibile de ale războiului. Stradele din giurul acestui punct central de operație erau aproape ruinate.

„Cămpiile Elisée serviau ca loc de operație la partea cea mai mare a instrumentelor omoritoare, care aruncau ghiulele deasupra Arcului-de-Triumf.

„Era un adevărat infern, pe care bunii Parisieni îl provocaseră ei înșiși, dar' pe care tot ei îl lăsară într-o absolută izolare. Dar', amicii mei, voi cunoașteți tot așa de bine pe Parisieni ca mine. L-ați vădît în zilele acelea cum fiecare purta o peastră neagră, copii și femei rideau și ridicau din umeri, când auziau tunând canonierele și fluierând bombe. Se obișnuiseră chiar dela început cu această disgrațioasă musică, așa că în ultimele șese zile de agonie ale Comunei se derangiau mai puțin de o bombă decât de ploaie.

„Contra ploii din cer se apăsau cu o umbrelă; contra ferului, a gloanțelor și ghiu-

lelelor nu se putea lua nimic: le lăsau deci în pace, nimeni habar n'avea de ele.

„O mulțime imprudentă și curioasă se îngrămădisise în giurul Arcului-de-Triumf.

„Când sosia vre-o bombă, se aruncau la pământ; odată bomba eclatînd, se sculau ear' și flecăria mai departe.

„Era acesta un loc și un mijloc de a petrece vremea.

„Îmi aduc aminte, că într-o seară întorcîndu-mă la palatul de industrie, unde era ambulanța mea, am găsit aici pe Gustav Aymard, romancierul popular.

„Își fuma pipa și privia cum cad bombe.

„Schimbaram câteva cuvinte strîngîndu ne de mână.

„În acest moment o bombă superbă trecu peste grămada de petri și cădî la dece metri aproape de noi.

„—Aruncă-te la pământ”, îi strigai îngrijat.

„El îmi răspunse rîdînd:

„—Ei, aș! Să mă derangez dela pipa mea! Și apoi eu sînt gros, cât o bute. N'ar folosi nimic.

„Obnsul se sparse la trei metri deasupra capetelor noastre.

„Am scăpat teferi.

„Din nefericire nu se întimplă tot așa și a doua zi.

„Orchestra infernală de pe Mont-Valerien veni să dea signalul pentru începerea dansului.

„Sunase șese oare.

„Un ce extraordinar, în Țiua aceasta: se văd puțină lume în piața l'Etoile.

„Veniam la societatea de siguranță pentru răniți, căci biurul era instalat în strada Courcelles, în casa prinseiei Mathilde, unde intrarea din strada Morny fusese stricată de un obus care eclatase acolo.

„Mergam mirîndu-mă și privind cum un prăvălier își vedea mai departe de vechia sa negustorie cu păpuși și zaharicale de orz, și-și arangia cu multă răbdare și nepăsare ofcina sa dela începutul câmpiilor Elysée.

„Înainte prăvăliei era un om, ca de 40—45 ani, cu o față bună, dar' cam nehotărîtă.

„Se răzima de un baston gros și vorbea cu negustorul, dîndu-i prețul unei păpuși care semăna cu aceea, pe care ați ținut-o în mîni cu câteva minute mai înainte.

„Se vedea că a fost bolnav și acum se plimbă ca reconvalescent.

„O bombă cădî la câțiva pași de prăvălie.

„Negustorul, omul și păpușa dispărură într'un nor de fum.

„Fumul dispărî, negustorul apărî să năstos și neatinos, omul însă și păpușa erau culcați într'un lac de sânge.

„Bomba îl trînti jos și răni de moarte pe nefericitul om.

„Bietul respira încă, nu avea însă mai multă putere decât să murmure:

„Pristi!.. nevasta mea!.. sormanul meu copilaș!..

„Atîta fu tot!

„Eu sînt tată a șapte copii și mă gândesc, că în locul lui ar fi trebuit să rostesc acele grele cuvinte de șapte-ori.

„Apoi mă apukai de misiunea mea, care era să culeg pe răniți, mă grăbi să-l ridic și să-l pun în trăsura mea. L-am transportat la ambulanța noastră.

„Contesa de F..., presidenta societății noastre, veni îndată să mă întrebe ce e.

„Îi arătai cadavru. Ea ingenunchiă lîngă mort, Țise o rugăciune scurtă și se retrase.

„Bunul și bravul doctor Chenu, pe care îl cunosc toți răniții dela 1870—71, vădî, că nimic nu mai e de făcut. Mă întrebă numai:

„Amicul meu, scii numele acestui om?

„Nu, doctore, dar' uite o cărticică ce i-a cădît din buzunar. Aceasta ne va îndrepta.

„Nefericitul se numia François Bonnet; locuise în strada Saint-Maur. Lăsa în urmă-i o soție și un copil.

„Du-te și prevină pe nefericita lui soție, îmi Țise doctorul, și veȚi, dacă se poate face ceva pentru ea.

„Misiunea nu era deloc plăcută. Nu aveam însă curajul să refuz de a o împlini.

„Adevărul e, că am asistat la multe spectacole triste în acele zile nefaste. Chiar prin somn, nu vedeam decât morți și răniți. Am fost asistentul lui Nelaton, Ricord și al altor practicieni, dar' nici-odată, nu, nici-odată nu o să uit misiunea ce-mi fu încredințată de doctorul Chenu!

„Detei ordin vizitiului meu să mă conducă în strada Saint-Maur.

greșoasă de ea și nu poate să stimeze pe purtătorii ei. Deși acestia servesc intereselor lor, e destul a provoca la pășania episcopului maghiar ai cărui indivizi sînt cea mai mare parte Germani și Slovaci, însă asta a nu-i împiedică a fi cei mai aprigi maghiarizatori, ca Schlauch et tutti frati, totuși i-a făcut de rușine pe toți episcopii un călugăraș, care fu ridicat la demnitatea primăriei a Ungariei.

Oare în ajunul sărbătorilor Născerii dumnezeului învătător, care a aruncat în lume schînteia iubirii, din care ea dătră un izvor limpede răsare, egalitatea, frățietatea și dreptatea, episcopii români cari și ei sînt cei mai competenți spre a vegila ca acest izvor să nu se turbure prin mâni sacrale, vor să a se inspira, ca cu ocaziunea viitoarelor alegeri ce stau la prag, să stea la înălțimea misiunii lor atît ca prelați, cît și ca Români, sau se vor afla liagători de talpele calăilor națiunii române, înscăunîndu-se la Băcherecul-mie și Oena-Sibiului?

B.

La alegerea de învățător în Cînadul unguresc.

Din părțile Șiriei ni-se scriu următoarele:

Deși autorul articolului de fond din foaia dieceei aradului „Biserica și Școala” cu dtdo 1/13 Dec. nr. 48 își exploatează până în mîduvă cunoștințele sale, însă nu pentru a apăra binele și vața bisericii astfel precum toți o profesăm, ci, după nise deducțiuni serioase, pentru apărarea persoanei Preasfinției Sale Ioan Mețianu, fără a cărui concurs autorul până-î lumea n'ar fi ocupat pozițiunea ce o are, — totuși ca acel autor să nu poată a exagera în darea de epitate pentru diarele noastre „Tribuna” și „Luminatorul”, absolut pure de vederile bolnăvicioase ale curții aradului, — mai mult și pentru orientarea onorat. public cetitor față cu situațiunea din Cînadul-unguresc, — și ca autorul articolului să nu aibă ocaziune a rămîne orbit de presupunerea, că doară Preasfinția Sa Ioan Mețianu este absolut de ori-ce ingerență la alegerea de preoți în Zaránd, protopopiatul lenopolei? Cunoaște autorul aceluia articol pe „fogd meg ut” din Micălaica Ioan Ciora, cu care Preasfinția Sa a ajuns deservit? Dar' darul excepțional de care a fost însoțit Preasfinția Sa în conducerea și respectarea constituției bisericești, — de excluderea protopopului conștient de la prezidarea acelei alegeri — și de înlocuirea cu „fogd meg ut” de mai sus are cunoștință?

În fața întrebărilor de asemenea natură rămîn întru așteptarea răspunsurilor.

Un om de omenie.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

(Un răspuns la întîmpinarea dlui protopop Laszlo.) Dl Basiliu Podoabă din Cluj ne trimite o lungă scrisoare *), din

*) Scrisoarea dlui Podoabă e de șeptesprezece jumătăți de coală de hîrtie scrisă des și mîerunt. D-a insistat cu multă stăruință, ca această scrisoare să intre din cuvînt în cuvînt în coloanele

care extragem următoarele: În întîmpinarea dlui protopop Laszlo, publicată în numărul 263 al „Tribunei”, dl Podoabă nu vede altceva decît atacuri contra preotului din Topa, care îi este tată, contra d-sale, contra antecesorului părintelui Laszlo, care îi este unchiu, contra tractului, contra preoților tractuali, contra învățătorului I. Murășanu și curătorilor bisericești din Cluj.

Dl Podoabă declară în forma cea mai hotărîtă, că nu d-sa e pseudonimul „Bătrânul din tract”, care a trimis „Tribunei” informațiunile, și arată din ce motive nici nu poate fi.

Atacul contra preotului din Topa, „că nimenea n'ar putea tocni ce a stricat bătrânul preot de acolo”, se resfrînge prin următoarele: Preotul din Topa, om de 80 ani, a edificat biserica din St-Mihailu, în parte mare cu cheltueala sa proprie; tot acolo a edificat școala; tot acolo a cîștigat teritoriul pe care stă biserica și școala; în Topa a edificat casa parochială; tot acolo a edificat o școală destul de corespunzătoare; tot acolo la îndemnul bătrânului preot, poporul și-a dat fructul din pădurea comună pentru biserică (astăzi 1300 fl. capital); a cumpărat în contelegeră cu oamenii proprietățile fostilor domni de pămînt în Topa (15.000 fl.); dela acest bătrîn au învățat o grămadă de oameni bărdășitul, măsăritul, croitorul, plugăritul și grădinarul etc.; d-sa a cîștigat o bibliotecă frumoasă; și i-a plăcut a cei în toată viața sa.

Ca să probeze dl Podoabă, că toate acestea sînt adevărate, ear' cele-ce le spune dl Laszlo sînt clevetiri, dl Podoabă cere să se emită o comisiune din preoții tractului sau „din cine îi va plăce” să cerceteze lucrul, și dacă se va adevăra afirmarea dlui Laszlo, că „tot rîu a făcut în viața bătrânului acesta”, și nu faptele înșirate aci, dl Podoabă va plăti pe lîngă spesele comisiunii datoria fondului cultului cu 350 fl., ear' dacă adevărul va fi pe partea dlui Podoabă să facă aceasta dl Laszlo.

„Afirmarea cutezătoare a dlui protopop Laszlo, că băjbăie tractul de despărțirile cele anticanonice de pat și de masă”, dl Podoabă o reduce la o simplă afirmare neîntemeiată.

„Altă afirmare temerară a dlui protopop e că tractul e desolat și biserica a fost mardară și neîmbrăcată, gata a se ruina la venirea d-sale.” Dl Podoabă arată în mod foarte amănunțit cum un proiect pentru adăptarea casei parohiale a trebuit să rețină pe curatori (între care Dr. Silagi) în restimp de vro 2—3 ani dela orice reparatură. După-ce din proiectul de adaptare nu s'a ales nimica, casa parochială s'a reparat și vîruit. Biserica deasemenea s'a reparat îndată după casa parochială, ear' vestiminte preoțești se află frumoase și suficiente.

„Tribunei” Se înțelege, că pe lîngă apărare dl Podoabă mai și atacă i pune în discuțiune cauze none, neatinse până aci. Dacă am satisface stăruința d-sale ne-am putea aștepta să primim nouă răspunsuri poate de cîte trei-cuți-patru coale, la care sigur dlui Podoabă nu i-ar fi cu greu să răspundă ear' și și mai lămurit.

Nu ne îndoim despre însemnătatea afacerilor bisericești greco-catolice din protopopiatul Clujului. Însă ori-cîtă importanță am fi dispuși să le dăm, pretensiunea dlui Podoabă e în tot cazul exagerată și față cu cetorii noștri și față cu foaia noastră.

Redacțiunea „Tribunei”.

„Ce privește tractul, de care dîci că e desolat, eu nu știu în ce stă disoluțiunea acea. Tare m'ai deobliga să mi-o spu.” Aci dl Podoabă face un al doilea ofert pentru a solvi datoria de 350 fl. a tractului, dacă dl protopop Laszlo ar putea dovedi, că a aflat tractul de solat. În cas contrar să solvească protopopul această sumă.

CRONICĂ

Scire personală. Baronul Szveteney, comandantul corpului de armată din Ardeal, după-ce a fost primit de M. S. Monarchul, a plecat la Innsbruck.

Distincție. M. S. Monarchul a conferit titlul de baron deputatului dl Baich Milos și nepotului seu Baich Milan, sublocotenent de honveți, precum și marelui proprietar Baich Ivan din Vărad.

Telegramă de mulțumire. Tinerimea din Sibiu a trimis dlui *Bonghi, Imbriani* și *M. Garibaldi* o telegramă, prin care își exprimă mulțumirile sale pentru sprijinul ce eminenții bărbați italieni au dat propunerii făcute în congresul de pace de deputatul *N. Fleva*.

Avansamentul de Crăciun. Prin ordinațiune a ministrului de războiu următorii fosti voluntari sînt numiți ca deți aspiranți de oficeri cu rangul dela 1 Ianuarie 1992: La infanterie: Aurel Pop; Nicolae Brașoveanu; Alexandru Mina și Nicolae Crișbășeanu. În rezerva de întregire: Ioan Paclău; Augustin Botiu și Stachiu Popovici.

Comitetul central al reuniunii române de agricultură va ține Joi în 19/31 Decembrie a. c. la 5 oare seara o ședință. Membrii sînt rugați a lua parte.

Miscări electorale. Diarul „Közérdek” ce apare la Murăș-Oșorheiu scrie, că în comitatul Târnavei-mici s'a început mișcare pentru candidarea la deputație cu program appony-ista lui Horváth Mihály, fost comite-suprem, depărtat însă de curînd. Aceasta drept satisfacție pentru insulta ce a suferit din partea guvernului. — La Seghedin în fața candidaturii lui Tiszta Lajos independentii kossuthisti candidează pe contele Károlyi Gábor.

Instalare. Se scrie din Odoheiu, că instalându-se la 22 c. noul comite-suprem Dr. Török Albert, ședința de instalare a fost deschisă prin protonotarul Kénessy Béla. Acesta a citit înaintea scrisoarei, prin care comite-suprem demisionat Daniil Gábor, care a fost 31 ani capul comitatului, își ia rămas bun dela membrii congregațiunii și prin ei dela toți cetățenii din comitat. Noul comite-suprem și-a ținut apoi discursul, după care s'a dat un banchet, ear' seara retragere cu masalale și muzică. — A doua zi s'a proclamat și candidatul la deputație în persoana lui László Mihály, deputat actual al acestei urbe.

Influenza în Cluj. Foile din Cluj spun că influența dă mult de lucru și medicilor de acolo, care au atâtea cazuri de tratat, încât nu mai pot birui cu ele. Noroc că epidemia nu e tocmă de caracter mai grav, căci cei mai mulți bolnavi se fac bine după o zăcere de 3—4 zile.

David și Goliat. Alaltă-seară nevesta lăcătușului Skrubetz János din Budapesta s'a luat la ceartă cu un vîrrier, anume Brusz Ferenec. Acesta s'a infuriat atît de rău, încât a ridicat bastonul său bată pe fe-

meie. Băiatul acesteia însă, în vîrstă de 13 ani, sare în ajutorul mamei sale și cu un cuțit străpunge tocmăi în burtă pe agresor, așa că acesta cădă jos îndată, grămădă. Se crede, că el nu va scăpa cu viață. Micul ucigaș a fost arestat.

Amorezi ucigași. Din Szakaly, comitatul Tolna, se scrie, că acolo au fost arestați Schmidt Balázs și Anna, dovăduindu-se, că ei au omorît pe soția lui Szebényi János, pentru ca acesta scăpînd de femeia sa, să iee în căsătorie pe Schmidt Anna.

Club de zestre. Femeile din Uj Pest, cu deosebire cele nemăritate, s'au constituit într-un club cu scop de a se ajuta reciproc la măriș. Membrele acestui club mărișîndu-se vor primi zestre și vor fi împărțite și de alte fave din partea colegelor lor din club... Maghiarii încep să imiteze pe Americani.

Trafică jefuită. Alaltăieri dimineața, pe la 7 oare, un tîner destul de elegant îmbrăcat s'a prezentat în trafica budipstan din Staczi-utza II. și a cerut timbre postale. Pe cînd voia să plătească cu o bancnotă de 5 fl și traficanțul voia să-i dea îndărăt, deodată aruncă ardeiu în ochii traficanțului și i lua din mînă teschere ua, în care, pe lîngă mărci, erau și la 200 fl. O rupse apoi la fugă. Traficanțul, cu numele Weseczky, cu toată durerea ce o simțea, se luă după hot. Cățiva trecători îi ajutară la goană. Hoțul arunca în urmă bani și celor cari îl ajungeau le arunca ardeiu în ochi. Cu toate acestea a fost prins și dus la secția VIII. unde l'a început spuse că-l cheamă Kohn Ferenec și că-i pantofar, dar' mai tîrziu se adevăra că numele lui este Klein Armin! (Îl recomandăm kultur-egyget-ului: Red. Tribunei) și e călă de prăvălie.

Jack spintecătorul din Budapesta. după cele-ce continuă a faptul, pare a nu fi nici un maniac periculos, nici un nebun, ci o persoană hazlie, căreia însă îi place să spărie lumea. Astfel în ajunul Crăciunului catolicilor a trimis căpitanului de poliție o scrisoare în limba germană, în care-l anunța, că în sărbătorile Crăciunului își va alege jertfele din fetele de pe strada József. Se înțelege, că nici o fată n'a întâlnit pe Jack pretins doctor spintecător, dar' care se vede că face numai glumă. Vorba e că de-l vor prinde, gluma cu dînsul are să se îngroașe.

La moarte dinaintea temniței. Se scrie din Praga, că sergentul-major (furier) Josef Hügel din reg. 73 în garnisoană la Eger, comițînd mai multe delict, a fugit dela regiment. Gendarmul Homola a dat însă peste el într-o cărmăci din Kammersdorf și l'a arestat. Pe drum arestatul a scos un revolver, a tras două focuri asupra gendarmului, pe care l'a rănit grav, și după aceea a fugit în cîmîrit, unde s'a împușcat și el.

Perchișii. În redacția diarlui „L'indépendente” din Trieste poliția a ținut o perchișie și a confiscat mai multe manuscrise găsite acolo.

Dela Ligă. Sub acest titlu „Secolul” scrie: La 6 Decembrie a avut loc în orașul Drăgășani un bal dat în folosul Ligei. Dl președinte Paul Lazar a fost de idee, ca o parte din produsul acestui bal să se dea și pentru copii sărmani și lipsiți de mijloace, fapt ce dovedește, că dl Lazar are o adevărată iubire pentru poporațiunea din Drăgășani. Deja la ora 8 sala era plină de lume atît din oraș, cît și din vecinătate. Balul a fost animat și a durat până la 3 oare. Produsul balului, după cît s'a spus de dl Ehu Marinescu, cassarul Ligei, ar fi de 700 fr.

ce lume de simțămînte exalează această simplitate a unui geniu care și-a ouerit imortalitatea, și care pentru milioane de oameni a devenit un izvor nesecat de bucurii pentru inimi și suflete curate.

În suferințele lui de boală și sărăcie el scria aceste vorbe: „Viața era așa de frumoasă!”

Nu mai o inimă ca a lui Mozart, plină cu rațe strălucitoare ca soarele, a fost capabilă să scrie astfel de cuvinte, atunci cînd viața lui scumpă era la apus, acestea l-au ridicat mai presus de toate miseriile pămîntesci. Dacă cineva ar voi să dîcă, că viața lui n'a fost decît muncă, cine altul ar putea spune aceasta decît Mozart! Aceasta o dovedesc deja cele 600 compozițiuni, de care le-a creat până la etatea sa de 36 ani.

El care a sîmînat darurile spiritului seu mai generos ca un domn, care a ridicat națiunea sa pe terenul artei, tot credea că viața-i n'a servit încă îndestul omenirea. Ca răsplăt, în viața cît a fost, el a trăit în miserie, și cînd a murit a fost îngropat ca un cerșitor, nimeni nici până astăzi nu poate spune cu siguranță unde se află îngropate rămășițele lui pămîntesci.

Deși lumea voește a-și repara greșeala făcîndu-i sărbări, ridicîndu-i statui, dar' toate acestea ce mai pot însemna daruri pentru cele ce nu mai este, dacă în viața a îndurat miserie. Cui mai pot folosi astăzi aceste manifestări de admirație și respect? Să serve de exemplu celor în viață?... Puțin, sau nici unul, cred că nu va fi mulțumit cît va trăi să îndure miseria, pentru ca în urmă posteritatea să-i ridice imaginea pe pedestal. Omenirea încă n'a ajuns până în acel grad

Pe fiecare și o catastrofă. Se scrie din Petersburg, că pe linia ferată Fizez-Djanzik s'au ciocnit două trenuri, unul cu persoane, ear' altul încărcat cu marfă. Număroase persoane au fost rănite, multe mortal. Causa ciocnirii sînt conductorii trenurilor, care fiind beți, au adormit amîndoi.

Biserica rusă. Dintr-o statistică apărută dilele acesteia rezultă, că în întreaga Rusie sînt 691 mănăstiri, dintre care 480 pentru bărbați, ear' 211 pentru femei. Tot în această statistică se arată, că în Rusia ortodoxismul se întinde pe și ce trece. Astfel în anul trecut au trecut la această confesiune 15.668 persoane, dintre care 1660 luterani, 981 catolici, 5690 răscolnici (Ruși disidenți), 797 Ovrei, 313 Mahomedani, 3442 păgani etc. Numărul bisericilor din Rusia este 674 catedrale, 43.511 biserici simple și 15.355 capele.

Sublocotenent ucigaș. Se telegrafează din Paris, că în fine ucigașul baronei Dellard a fost descoperit în persoana sublocotenentului Ludovic Anastay, care arestat fiind, a tăgăduit, alaltăieri a mărturisit însă că în adevăr el a ucis pe baronesă. În aceea dî fusese în vizită la ea, și fiind în mare strîmtoare de bani, îi ceruse un împrumut. Ea nevoind să-i dea, l'a infuriat până la așa grad, că s'a aruncat asupra ei și a omorît-o.

Marchisă arsă. Dilele acesteia a murit la Paris marchisa La Valette, soția fostului ministru favorit al lui Napoleon III. Ea a murit în urma rănilor de arsură primite înainte de aceasta cu două luni, cînd aprîndîndu-se hainele, a fost arsă rău, nerămîndu-i nears decît pieptul apărît de corset și fața. De atunci ea a zăcut suferind nise dureri enorme, de care n'a scăpat decît prin moarte.

Medic ucigaș. Înaintea tribunalului militar din Paris se debate un proces de mare senzație. Acusatul este doctorul Breton, major, care a împușcat pe dantistul Genisset, căruia mai înainte l'a sedus amant, pe d-na Sarrazin Rayband. Motivul omorului acuzatul dîce că sînt scrisorile și cărțile postale insultătoare, pe care Genisset l'a trimitea doctorului, pe care nu-l putea ierta pentru-că l'a sedus amant. Afară de aceasta venia și la loșuina lui, unde-l bătea în goam. Într-o seară, pe cînd făcuse acest lucru, doctorul a eșit afară furios, și a tras cu revolverul după el. Din nefericire l'a nimerit așa de bine, că l'a omorît îndată. La desbaterile procesului s'a prezentat și d-na Sarrazin, o femeie în vîrstă de 37 de ani, înaltă, cam slabă, în dolu. Ea iuba pe doctor de cînd el îi scăpase fetița dintr'un morb greu. Parisul întreg așteaptă cu neastîmpăr verdictul tribunalului militar.

Catastrofe la Londra. În urma ceței dese ce a domnit la Londra, cinci persoane au cădut în Tamisa și s'au înecat. S'au opt palmatori s'a rupt ghița și s'au înecat și ei.

VARIETĂȚI.

(Un munte de aur.) La expoziția universală din Chicago se va construi un „palat miraculos”, care va conține cele mai mari curioșități din lume.

Într'altă se va vedea acolo un munte de piese de aur, în valoare de 5 milioane de dolari.

Comoara aceasta va fi înconjurată de o rețea de sîrmă și va fi păzită și în noapte.

„Aici, în fundul unei curți, în primul etagiu, întrai într-o familie de lucrători, dacă nu bogată, dar' totuși avînd din ce trăi. Nefericitul Bonnet nu s'a prea omorît pentru a cîștiga, și sculându-se dintr'o boală grea, s'a dus să se plimbe pe câmpiile Elysée.

„O femeie blîndă, ca la șesezeci ani, veni să-mi deschidă ușa; ea se juca cu un băiețel în vîrstă de 5—6 ani.

„Întrebai de d-na Bonnet.

„Ea-mi spuse, că fie-sa a plecat pentru câteva momente.

„În adevăr, ea se întoarse. Tremura toată.

„Prezența unui străin cu crucea roșie în locuința ei umilă nu putea să-i anunțe o nouăta fericită.

„Bărbatul meu... domnule?... strigă ea.

„Rănit, doamnă!... răspunsei eu o voce tot așa de înspăimîntată ca a ei.

„Unde este?... Îl aduci îndărăt?

„Nu, el e la ambulanță.

„D-șeu meu! D-șeu meu!

„În curînd ea-și luă o broboadă, copilul în brațe și-i dîse:

„Petre, vino să vezi pe tatăl tău.

„Ne așteaptă tata? întrebă micul bătînd din palme.

„Da!

„Îmi aduc și-mi voui aduce aminte totdeauna de acest „da”, înecat într'un suspin.

„Ne suișăm toți trei în trăsura, bă jur însă că nu mergeam deloc la o nuntă.

„Primul timp era o tăcere mare. Sărmana femeie îmbrățișa convulsiv pe copilul ei, care o întreba cu vocea lui ca de argint:

„Ce ai, mamă?

„Regretam, că în loc de-a o aștepta, nu plecasem.

„În fine, după cîteva cuvinte banale de consolațiune, ce eu îi adresai; ea-și șterse lacrimile, și — într'un moment febril, nervos, de care îmi aduc totdeauna aminte, — îmi întinse mîinile și mă întrebă ca perdută:

„Nu e mort?... Spune-mi!...

„Plecăi capul în jos fără a o privi. Tăcerea mea era ca un răspuns îndeajuns de clar și nefericit... Renunț, amiciei mei, de a vî descrie durerea ei mută... Știu numai că și luă ear' în brațe copilul, îl acoperi cu lacrimi și sărutări, tăcută, desperată.

„Copilul mirat, șopti:

„Tu plîngi, mamă, cînd mergem la tata.

„Ea-i puse degetul pe gură și dîse:

„Taci, noi ne ducem la tatăl tău, el însă nu ne va vedea.

„Băiatul făcu ochi mari, fără a înțelege ceva.

„Nu am să vă ascund, că am plîns și eu întocmai ca mama sa.

„Misiunea mea fu terminată de altfel. Presentai pe nefericită mamă și pe băiatul ei onoratei noastre prezidență, care împreună cu celelalte doamne din comitet, purta de grije acestor fel de nenorocite.

„Ducîndu-mă să dau seamă doctorului Chenu despre cum am îndeplinit misiunea, îl rugai să nu-mi mai încredințeze astfel de lucruri grele.

„Între bombe de pe Mont Valerien și dureri sîrmenei femei, eu aș fi ales bombe!”

III.

— Și noi deasemeni, dîșeram, în comun acord, eu și Enrich B.

— De atunci, încheiă amicul nostru X, nu mai pot vedea o păpușă, fără să-mi aduc aminte de moartea sîrmanului François Bonnet.

N'am mai avut, după această istorisire, poftă să ridem.

Henri Christofulli.

Mozart.

5 Decembrie 1791—1 91.

Încă dela începutul anului curent 1891, toată lumea musicală cu osebire de prin Germania și Englitera s'a pregătit să sărbătorească a 100 a aniversare dela moartea marelui Mozart.

Acel mare geniu al tuturor secolilor, acel sublim fiu al Salyburgului, acel mort, dar' viu cît va trăi lumea, eată ce serie el cu puțin înainte de-a muri:

„Nu mai am să mă tem de nimic. Simt prea bine că se apropie cîșul, simt că eu mine nu va mai dura mult și mai înainte de-a putea folosi viața mea, eată-mă deja la sfîrșit — și cu toate acestea viața era așa de frumoasă!”

„Eu am început cariera mea sub auspiciul foarte fericite, decît ce să faci, trebuie să te resignezi în soartea ta! făcî bunul D-șeu cum va voi. Dar' trebuie să fînesc cîntul meu funebru, neisprăvit nu-l pot lăsa.”

Wolfgang Amedeu Mozart, scrisese aceste cuvinte pătrunzătoare unui amic al seu la Londra, peacănd se ocupa cu ultima sa compozițiune „Requiem”, avînd deja moartea în inimă, care îl treceuse în negrul ei registru.

Ca ce simplu limbagiu se servia Mozart în scrisorile sale către amici, dar' ce bogăție,

de cultură înaltă, încât să dea adevărate valoare omului pe cît e te în viață, răsplătîndu-l meritele și genialitatea lui. În secolul nostru toată lumea laudă pe cei morți pentru a se arăta pe ei, și cel care ar încerca să ridice glasul, spre a arăta meritele și geniul lui în viață fiind, acela ar risca de a fi nimerit de ignoranții dîlei, fi ai metalului.

Dacă Mozart (corpul) nu mai trăiesce, trăiesc însă spiritul lui mare, care în tot momentul se arată prin neprețuitele lui opere, trăiesc imaginea lui scumpă care a lăsat un tesaur neprețit omenirii culte.

Eată ce dîcea Wagner, despre genialul artist:

„Mozart în cea mai fragedă copilărie a trebuit să învețe cele mai mari greutăți sci-entifice ale artei sale, astfel că fiind încă numai un băiat, el era deja maestrul artei, dar' geniul lui imens l'a ridicat peste toți măriștii tuturor artelor și tuturor secolilor. Săraca toată viața sa și în miserie, totuși nu se închina ofertelor avantajoase și luxului și după această trăsătură exterioară se cunoaște perfect tipul națiunii sale. Modest până la rușinoș, desinteresat până chiar la uitarea de sine însuși, a lăsat posterității comoriile cele mai imense. O aparițiune mai înaltă și mai mișcătoare nu ne poate arăta nici una din istoriile artei.”

O sută de ani au trecut de cînd Mozart, unul din cei mai mari și nobili artiști ai tuturor țelilor, a dispărut pentru totdeauna, însă el reapare în tot locul unde este sublim, unde este trumșia adevărată.

(România Musicală) C. M. Cordoneanu.

Publicațiune.

[1174] 16—

Direcțiunea generală a Căilor Ferate Române face cunoscut prin aceasta, că are **31 posturi de ingineri vacante** la serviciul de întreținere din **București, Craiova, Pitești, Buzeu, Galați și Iași.**

Doritorii de a ocupa asemenea posturi sunt rugați a prezenta cererile D-lor înscris la adresa Direcțiunii generale a Căilor Ferate Române. Serviciul P. la București cel mult până la **15 Ianuarie 1892 st. n.** cu arătarea adresei D-lor exactă și adnexând documentele următoare :

- 1) Diplomă sau certificat de terminarea studiilor a unei școli speciale de ingineri.
- 2) Certificate de serviciu.
- 3) Act de naștere.
- 4) Act de căsătorie (dacă e căsătorit) și de naștere a soției, precum și eventual a copiilor.
- 5) Actele pentru serviciul militar.

Pentru informațiuni mai detaliate doritorii se vor adresa în scris sau verbal la

Șeful serviciului de întreținere al C. F. R.
București, Calea Victoriei Nr. 124.

„The Gresham“

Societate de asigurare pe viață în Londra.

Filială pentru Austria:

Viena, I. Gisellastrasse 1.
in casa societății.

Filială pentru Ungaria:

Budapest, Ferencz-Józsefstr. 5 és 6 szám.
in casa societății.

Activele societății la 30 Iunie 1890 frc. 111.610.613.—
Venite anuale de premii și interese la 30 Iunie 1890 „ 20.084.349.—
Solviri pentru contracte de asigurare și de rente și pentru răscompărări etc. dela fundarea societății (1848) „ 234.804.082.—
În ultimul period de gestiune s'au însinuat la societate pentru „ 55.985.275.—
oferte nouă, prin care suma totală a ofertelor însinuate dela fundarea societății se urcă la „ 1.666.812.555.—
Prospecte și tarife, pe baza cărora societatea extradă polițe, precum și formulare de declarațiuni se dau gratuit prin domnii agenți din toate orașele mai mari, precum și prin

[1189] 5—6

Agentura generală pentru Transilvania din Cluj.

Schimbare de local.

Renunțul și cel dintâiu BUREAU de PUBLICITATE, care există de 33 ani

A. Oppelik,

se află de aici înainte

Wien, Stadt, Grünangergasse 12,
(casa din corn cu farmacia Singerstrasse 15)

și se recomandă pentru plasarea de inserate de tot felul în toate ziarele, călindarele etc. din Viena, din țeară și din străinătate cu prețurile cele mai ieftine și efectuare promptă. [1172] 4—6

Liste de prețuri și preliminare de spese gratis.

Să caută

O bucătăreasă

și
econoamă de casă.

Informațiuni mai de aproape se dau până la 5 Ianuarie st. n. 1892 în casa din strada podului (Brückengasse) Nr. 7. [1186] 2—2

Extract de vin.

Spre a produce imediat un vin excelent sănătos, care întru nimic nu se deosebește de vinul natural, recomand această specialitate **probată.** Prețul pentru 2 chg. (de ajuns la 100 litri vin) fl. 5 50 cr., receptul se alătură gratuit. Eu garantez pentru cel mai bun succes și fabricat sănătos.

Crutare de spirt

se face prin neîntrecuta mea esență de întărit vinarsul. Aceasta dă beuturii un gust plăcut și picanț și se află numai la mine de vânzare.

Prețul fl. 3.50 cr. pro chg. (la 600—1000 litri inclusive mandatul de instrucțiune).

Afară de specialitățile aceste ofer toate esențele pentru fabricațiunea de rum, cognac, lichere fine etc. de calitate excelentă. Recepte se alătură gratuit. **Liste de prețuri franco.**

[1186] 25—50

Karl Philipp Pollak,

fabrică de specialități de esențe în Praga.

Reprezentanți soliți se caută.

Patima beției

e curabilă prin așa numitul

Antibetin.

Întrebuințat în numeroase cazuri cu un succes excelent.

1 dosă: 2 fl. 20 cr.

La suferințe obstinate se recere o dosă dublă cu fl. 4.40 sau 10 lei.

Asignând prețul înainte, se expediază **franco.**

Se capătă la: „**Apoteca Vultur**“, Lugoj, nr. 30.

Hârtia de țigarete veritabilă franceză

[1148] 19—20

„LE GLORIA“

de **Joseph Bardou & fils** în **Perpignan și Paris**

60 medalii de aur, 16 diplome mari de onoare, 20 diplome „hors concours“

numai atunci e veritabilă, dacă fiecare filă poartă firma **Joseph Bardou & fils.**

Se capătă în toate prăvăliile de mărfuri de Nürnberg și de hârtie en gros, precum și în fiecare trafică de tutun și țigarete.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Octomvrie 1891.

Budapesta—Predeal

Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
10.—	8.15	8.15	3.25	pl. Viena	sos.	3.—	3.—	7.20	6.20
8.30	1.50	3.20	5.50	↓	Budapesta	↑	6.20	6.35	8.40
11.38	4.10	6.50	9.22	11.19	↓	Szolnok	↑	2.55	5.26
2.12	5.51	11.53	12.57	↓	P. Ladány	↑	12.06	3.46	1.16
3.53	7.06	1.—	1.50	2.12	sos.	Oradea-mare	pl.	2.25	1.04
4.—	7.13	2.34	2.19	↓	Mező-Telek	↑	2.18	10.44	8.42
4.30	7.43	2.03	3.03	2.49	↓	Rév	↑	1.52	10.07
5.22	8.18	3.19	3.46	3.26	↓	Bratec	↑	9.30	10.42
5.45	8.51	3.57	3.57	↓	Bucia	↑	1.26	9.10	10.23
6.05	9.07	5.02	4.55	4.21	↓	Cucia	↑	8.51	10.06
6.31	9.37	5.51	4.55	↓	Huiedin	↑	8.25	7.12	9.51
7.12	9.37	5.51	4.55	↓	Stana	↑	12.47	7.47	6.43
7.29	9.37	5.51	4.55	↓	Aghirș	↑	12.17	7.28	8.51
7.49	9.37	5.51	4.55	↓	Ghirbău	↑	7.02	6.11	8.29
8.01	9.37	5.51	4.55	↓	Nădeșel	↑	6.47	8.15	9.51
8.14	9.37	5.51	4.55	↓	Cluj	↑	6.29	8.—	9.51
8.29	9.37	5.51	4.55	↓	Apahida	↑	6.08	5.47	9.51
8.46	9.37	5.51	4.55	↓	Ghirș	↑	5.14	4.53	9.51
9.03	9.37	5.51	4.55	↓	Cucerdea	↑	4.45	4.32	9.51
10.08	9.37	5.51	4.55	↓	Uioara	↑	3.18	3.15	9.51
10.37	9.37	5.51	4.55	↓	Vințel-de-sus	↑	2.31	2.39	9.51
10.56	9.37	5.51	4.55	↓	Aind	↑	2.13	2.19	9.51
11.04	9.37	5.51	4.55	↓	Teiuș	↑	2.05	2.12	9.51
11.28	9.37	5.51	4.55	↓	Crăciunel	↑	1.35	1.50	9.51
11.45	9.37	5.51	4.55	↓	Blaj	↑	1.08	1.25	9.51
12.13	9.37	5.51	4.55	↓	Micăsasa	↑	11.01	6.08	9.51
12.44	9.37	5.51	4.55	↓	Copșa-mică	↑	10.45	5.14	9.51
12.59	9.37	5.51	4.55	↓	Medias	↑	4.45	4.32	9.51
1.35	9.37	5.51	4.55	↓	Elisabetopol	↑	3.18	3.15	9.51
1.51	9.37	5.51	4.55	↓	Sighișoara	↑	2.31	2.39	9.51
2.12	9.37	5.51	4.55	↓	Hașfalău	↑	2.05	2.12	9.51
2.31	9.37	5.51	4.55	↓	Homorod	↑	1.35	1.50	9.51
3.01	9.37	5.51	4.55	↓	Agostonfalva	↑	1.08	1.25	9.51
3.16	9.37	5.51	4.55	↓	Apahida	↑	11.01	6.08	9.51
4.04	9.37	5.51	4.55	↓	Feldioara	↑	10.45	5.14	9.51
5.26	9.37	5.51	4.55	↓	Brasov	↑	4.45	4.32	9.51
6.10	9.37	5.51	4.55	↓	Timiș	↑	3.18	3.15	9.51
6.41	9.37	5.51	4.55	↓	Predeal	↑	2.31	2.39	9.51
7.17	9.37	5.51	4.55	↓	București	↑	2.05	2.12	9.51
8.—	9.37	5.51	4.55	↓		↑	1.35	1.50	9.51

Murș-Ludos—Bistrița

4.—	↓	Murș-Ludos	↑	7.21
6.48	↓	Tagu-Budatelic	↑	4.15
9.59	↓	Bistrița	↑	1.16

Budapesta, gara de vest — Rușava — Vercerova

Orient.	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Orient.	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
9.15	10.36	8.30	9.15	4.15	pl. Viena	sos.	12.50	12.50	3 50
Vineri	7.45	1.25	—	9.20	↓	Budapesta	sos.	7.20	7 30
2.20	9.45	2.39	9.21	10.34	↓	Cegléd	pl.	5 07	6.10
circul.	0.—	8.45	9.29	10 56	↓	Szeghedin	pl.	1 40	1.40
numai	5.29	1.14	4.44	12.51	↓	Timișoara	pl.	9.50	5 20
Sambăta	5.25	1.40	4.50	1.15	↓	Topoloveț	pl.	8 15	8 36
7 32	4.47	6.46	4.40	9.20	↓	Lugoj	pl.	7 35	7 22
7.42	5 20	6.56	5.40	9.20	↓	Caransebeș	pl.	6.31	6.38
6.42	7 30	7.44	6.48	10.57	↓	Teregova	pl.	5.20	5.39
7 30	9.04	8.42	2.55	4.40	↓	Mehadia	pl.	3.53	4.07
8 43	11.09	11.14	6 54	3.24	↓	Băile-Herculane	pl.	3 24	4.07
11.57	11.19	11.27	7.17	7.45	↓	Toplet	pl.	3.05	3.50
12 24	11.36	11.45	7.45	7.45	↓	Rușava	pl.	2 35	3 20
12.37	11.50	2.10	—	—	↓	Vercerova	pl.	12.10	3.12
11.40	10.05	—	—	—	↓	București	pl.	4.03	7.40

Budapesta—Arad—Teiuș

Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
10.50	8.—	pl. Viena	sos.	6.20	7.20	3.—	10.50	8.—	pl. Viena
8.15	1.50	↓	Budapesta	↑	7.20	1.55	8.15	1.50	↓
11.14	3.57	1.05	↓	Szolnok	↑	4.15	11.14	3.57	1.05
3.45	6.52	5.24	sos.	Arad	pl.	11.18	3.45	6.52	5.24
4.30	2.20	5.46	pl.	Glogovăț	sos.	10.46	4.30	2.20	5.46
4.42	2.34	5.57	↓	Győrök	↑	10.34	4.42	2.34	5.57
5.03	3 05	6.19	↓	Pauș	↑	9.58	5.03	3 05	6.19
5.14	3.23	6.30	↓	Radna-Lipova	↑	9.44	5.14	3.23	6.30
5.32	3.39	6.48	↓	Conop	↑	9.10	5.32	3.39	6.48
5.53	7.12	8.07	↓	Béza	↑	8.54	5.53	7.12	8.07
6.12	7.27	8.07	↓	Soborșin	↑	8.08	6.12	7.27	8.07
6.53	8.33	9.28	↓	Zam	↑	7.28	6.53	8.33	9.28
7.26	8.57	9.51	↓	Gurasada	↑	7.—	7.26	8.57	9.51
7.52	9.13	10.08	↓	Ilia	↑	6.49	7.52	9.13	10.08
8.08	9.28	10.23	↓	Branicica	↑	6 24	8.08	9.28	10.23
8.26	9.39	10.34	↓	Deva	↑	5.59	8.26	9.39	10.34
8 52	9.53	10.48	↓	Simeria (Piski)	↑	5.43	8 52	9.53	10.48
10 —	10.19	11.14	↓	Orăștie	↑	4.42	10 —	10.19	11.14
10.25	10.50	11.45	↓	Jibot	↑	4.20	10.25	10.50	11.45
10.44	11.16	12.11	↓	Vințel-de-jos	↑	4.58	10.44	11.16	12.11
11.58	11.44	12.39	↓	Alba-Iulia	↑	3 40	11.58	11.44	12.39
11.29	12.06	13.01	↓	Teiuș	pl.	3.04	11.29	12.06	13.01
11.56	12.38	13.33	sos.			1.39	11.56	12.38	13.33

Simeria (Piski)—Petroșeni

6.34	10.35	4.22	pl. Simeria	sos.	9.52	3.27	9.20
7.28	11.26	4.58	↓	Streiu	↑	9.18	2.49
8.45	12.23	5.42	↓	Hățeg	↑	8.36	1.54
9.53	12.—	6.36	↓	Pui	↑	7.57	1.05
10.53	2.23	7.24	↓	Crivadia	↑	7.19	12.19
11.45	3.19	8.04	↓	Banita	↑	6.41	11.40
12.26	4.—	8.36	sos.	Petroșeni	pl.	6.00	10.50

Arad—Timișoara

6.15	11.30	7.15	↓	Arad	↑	8.03	3.50
7.32	12.47	8.01	↓	Vinga	↑	7.21	2.46
8.42	2.04	8.57	↓	Timișoara	↑	6.20	1.11

Ghriș—Turda

7.48	10.35	3.40	10.20	↓	Ghriș . . .	↑	5.10	9.50	2.50	9.10
8.08	10.55	4.00	10.44	↓	Turda . . .	↓	4.50	9.30	2.30	8.50